

אלא יביאו שעיר אחד, ויעמידו אצל הדם שבכוס להיות בן זוגו, והדם קרב.

- **ולמסקנה אמרו**, שיתכן שבאמת לדעתו, השעיר שיביאו אינו נעשה בן זוגו של הדם שבכוס בלא הגרלה, ולכן יש להביא שני שעירים, ולהגריל עליהם. זה שהוגרל לעזאזל, יהא בן זוג של הדם שבכוס וישתלח תחת המת. וזה שיוגרל לה', ירעה עד שיפול בו מום, כי אינו צריך לו, שהרי כבר נשחט אחד לשם, ודמו עומד להקרבה.

למה צריך ריבוי שלא יקדיש שעיר המשתלח מחוסר זמן

א. כשמת המשתלח ומביא אחר תחתיו בלא הגרלה [כדעת חנן המצרי או כדעת רבי שמעון].

נתבאר לעיל, שהכתוב "לה" האמור בעניין מחוסר זמן, בא ללמד על שעיר המשתלח, אף שאינו בא להקרבה, לא יביאוהו מחוסר זמן.

ולדברי רב יוסף, דברים אלו נאמרו כדעת האומרים שאם מת השעיר המשתלח אחר ההגרלה, מביאים שעיר אחר בלא הגרלה, והוצרך הכתוב ללמד, ששעיר זה, אף שלא בא להקרבה, לא יהא מחוסר זמן.

אבל לדעת האומרים שאין שעיר משתלח בלא הגרלה, ואם מת אחר ההגרלה, יש להביא שני שעירים אחרים להגריל עליהם מתחילה, אין אנו צריכים לדרוש מהכתוב הנ"ל, שלא יבוא מחוסר זמן, שהרי כל אחד משני השעירים הבאים להגרלה צריכים ראויים להיות קרבים, שאם יעלה עליהם הגורל לה', יקרבו, ואין קרבן קרב כשהוא מחוסר זמן, ואם כן, על כרחך יש להביא שני שעירים שאינם מחוסרי זמן.

- מתחילה אמרו, שהתנא האומר ששעיר המשתלח בא בלא הגרלה, הוא חנן המצרי. אולם דחו זאת, [כפי שנתבאר לעיל].

- ולמסקנה התנא האומר ששעיר המשתלח בא בלא הגרלה הוא רבי שמעון כמו ששינו בברייתא "מת אחד מהן, מביא חבירו שלא בהגרלה, דברי רבי שמעון".

ב. כשהומם ובא לחללו על אחר.

לדברי רבינא, יש אופן, שבו הכל מודים שמביאים שעיר המשתלח בלא הגרלה, והוא, כשמתחילה הביאו שני שעירים, והגרילו עליהם, ולאחר ההגרלה, ארע מום בשעיר שעלה עליו הגורל לעזאזל, ובכך הוא נפסל [כפי שנתבאר לעיל], ומחללים אותו על שעיר אחר, וזה אינו צריך הגרלה, כי בא מכוחו של ראשון שהוגרל.